

kan der selvfølgelig under de forhaandenbærende Forhold saa godt som intet gøres, hvorfor ogsaa Tilstanden hderligere vil forværres fra Aar til Aar.

Angaaende den anden Side af Sagen, Fisserihavnen, skulle vi — navnlig af Hensyn til den af Hr. Fisserikontrolør Bloch afgivne Erklæring og den Betydning, Ministeriet synes at have tillagt denne — tillade os at bemærke, at vi fremdeles maa fastholde, hvad vi have sagt herom i vort Andragende af 8de Juni f. A.

Naar Fisserikontrolørens Erklæring er i Strid hermed, beror dette paa, at han dels ses at have misforstaaet Sagen, dels maa have savnet tilstrækkeligt Kendskab til de stedlige Forhold og derfor er gaaet ud fra urigtige Forudsætninger.

Allt, hvad Fisserikontroløren saaledes skriver om det lokale Fisseri, vil let ses at bero alene paa en fuldstændig Misforstaaelse af det i vort Andragende anførte. Foruden Ørred- og Halefisseriet i Ribe Na drives der ganske vist Skuldfisseri med „Gliv“ paa Bæjterne eller Batterne under Ebben, om Efteraaret fra de Havet nærmest liggende Landsbyer; men dette Fisseri er Sagen aldeles uvedkommende, da det ikke bliver berørt ved Forbedringen af Indsejlingen til Ribe, og der er selvfølgelig heller ikke nogen, der har tænkt paa, at dette Fisseri skulde give større Udbytte, fordi Sejløbet til Ribe blev reguleret og udbyttet.

Det samme gælder til Dels Fisserikontrolørens Betragtninger over den Fisseribefolkning, der skulde nyde Fordelene af en Fisserihavn ved Ribe. Lige saa lidt som det er Bønderne i Ferne, Gammelby og omliggende Byer, der drive Fisseriet fra Eshjerg, lige saa lidt kan man forudsætte, at Markbønderne i Omegnen af Ribe skulle ombytte Ploven med Fiskekrogen, fordi Ribe fik en Havn, der tillod større Fiskebaade at løbe ind. Derimod staar en talrig Fisseribefolkning paa Mandsø og til Dels i Sønderho til Rede til at udnytte Havnen, saa snart den kommer, og i Ribe vil der sikkert hurtigt uddanne sig en Fisseribefolkning som i gamle Dage.

Med Hensyn til Fisserikontrolørens haabløse Sagen efter de Fiskepladser, som vi i vort foran nævnte Andragende havde hentydet til, skulle vi bemærke, at det af Ribe gamle Stibsmandskabs Gildesraa fremgaar, at Byen ikke blot har drevet en betydelig Fiskehandel, men ogsaa Fisseri med større Skibe, et virkeligt Havfisseri, og da utvivlsomt paa de samme Fiskepladser, hvor Havfisseriet endnu drives hvert Aar, foruden af vore egne, af et stort Tal tyske og engelske Fiskere, nemlig ud for Knudedyb, i kortere og længere Afstand fra Rysen fra vor Søgrænse mod Syd og i Nord til forbi Hornskrev. I øvrigt kunne vi om disse Fiskebanter henvise til Kaptajn Drechsel: „Overstigt over vort Saltvandsfisseri“, der, i Modstrid med Fisserikontrolørens Erklæring, viser, at det af os anførte er fuldstændig rigtigt.

Da Fisserikontroløren saaledes ses her at være gaaet ud fra urigtige Forudsætninger, blive hans Angivelser og Sammenligning af Afstandene fra Fiskepladserne til Ribe og til Eshjerg selvfølgelig ogsaa urigtige.

Det er fremdeles utvivlsomt, og derom ere Søfolkene her ogsaa enige (sfr. Andragenderne fra Sønderho og Mandsø), at Indsejlingen under en Storm eller i uroligt Vejr er betydelig lettere gennem Knudedyb end gennem Graadby. Der kan heller næppe være Tvivl om, at en Fisserislaade kan ligge lige saa tryk i Ribe Kanal, beskyttet af Kanalens Diger, som i Eshjerg Havn, hvortil kommer, at Kanalen vilde afgive en meget rummeligere Plads end Fisserihavnen i Eshjerg. Derimod maa det indrømmes, at Farvandet gennem Graadby er bedre afmærket end gennem Knudedyb, hvor der kun er gjort grumme lidt i den Henseende, og det er vel muligt, at der, efterhaanden som Farvandet blev stærkere benyttet, vilde blive Trang til Anlæg af den Natur, som Fisserikontroløren omtaler, navnlig naar det vilde blive krævet, at Farvandet trygt skulde kunne benyttes ogsaa om Natten; men paa Grund af Farvandets Regelmæssighed og andre Forhold vilde disse Anlæg næppe behøve at være af en særlig kostbar Natur.

Disse Bemærkninger ville vist være tilstrækkelige til at vise, at der ingenlunde bør tillægges Fisserikontrolørens Erklæring afgørende Betydning, hvorfor vi fremdeles maa hævde vor tidligere udtalte Ansættelse om, at en Forbedring af Sejløbet ind til Ribe maa antages ogsaa at ville medføre Udviklingen af et Havfisseri her fra Ribe, fra Sønderho og Mandsø. Vi skulle herom endnu kun tillade os at henvise til den vort forrige Andragende ledsagende Erklæring fra „Dansk Fisseriforening“.

Andragendet ender med at paapege Sagens historiske og stærkt nationale Betydning.

Den i Andragendet nævnte, af Fisserikontrolør Bloch uuder 17de November 1891 til Ministeriet afgivne Erklæring findes aftrykt oven for under V.